

ницата, въ сравнение съ другите хлъбни растения, има най-голъмо значение за нашето земеделие, при нейното обработване не се обръща заслужаващето внимание. Отъ една страна земята, засътъ съ пшеница, доста отслабва, понеже не се тори, а отъ друга — съмето се изражда и примъсва съ разни бурени. Ако нашият земеделецъ продължава да бъде небръженъ при избора и прѣчистванто на пшеничното съмѣ, то не слѣдъ много години пшеницата у насъ може да се изроди и въ такъвъ случай нѣма да дава очакванитѣ приходи.

Още отъ незапомнени врѣмена и до днесъ у насъ се отглеждатъ разни видове пшенични растения; но повечето земедѣлци не познаватъ тия видове, при все че това има голъмо значение за тѣхъ, тѣй като не всичките видове пшенични растения успѣшно могатъ да вирѣятъ на всѣко място; едни вирѣятъ при по-студенъ климатъ, а други при много топълъ; едни изискватъ много влага, а други по-малко такава; едни вирѣятъ добрѣ на глиnestа черноземна почва; едни полягатъ лесно, други страдатъ отъ болести и т. н. Разумниятъ земеделецъ трѣбва да знае, кои отъ разпространните у насъ пшеници сѫ най-годни за условията, при които той стопанствува, и кои могатъ да му дадатъ най-голъма печалба. Има пшеници, които, засъти на известна почва, даватъ най-много 300 кгр. зърно на декаръ, а има и такива, които на сѫщата почва биха дали до 500 кгр.

Споредъ врѣмето, прѣзъ което се съе, различаватъ **зимна** и **пролѣтна** пшеница или **лѣтница**. Послѣдната се съе у насъ много по-малко отъ първата.

А споредъ това, дали зърната на пшеничния класъ слѣдъ вършилбата сѫ голи или пъкъ сѫ покрити съ плѣва (подобно на ечемика), различаватъ **голи** или **сѫщи** пшеници и **плѣвести** или **несѫщи**. Послѣдната се съе у насъ много по-малко отъ първите.

Отъ сѫщите пшеници у насъ се съятъ най-много **обикновената** или **меката** и **твърдата** пшеница.